ΕΤΟΣ Α΄. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1887 ΑΡ. 154

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 15

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι.
Εἴδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι, δωρεάν.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΠΙΜΟΝΗΝ ΥΠΟΜΟΝΗΝ ΚΑΙ ΠΡΟ ΠΑΝΤΩΝ ΣΥΜΠΝΟΙΑΝ.

Ἐὰν πρὸς ἐπιτυχῆ κατόρθωσιν πάσης ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως μικρᾶς ἢ μεγάλης ἀπαιτῆται ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονή, τὰ δύο ταῦτα ἀναγκαιότατα προσόντα, ὧν ἄνευ οὐδὲν τέλειον κατορθοῦται, ἐὰν ἐν παντὶ ζητήματι ἀπαιτῆται σύμπνοια καὶ ἀδελφικὴ σύμπραξις ὅπως μὴ μείνῃ τοῦτο ἀτελὲς ἢ ἡμιτελὲς ἐν μέσῃ ὁδῷ, πολλῷ μᾶλλον ἀπαιτοῦνται αἱ ἀρεταὶ αὗται πρὸς κατόρθωσιν πράγματος γενικοῦ, ἀφορῶντος ὁλόκληρον τὴν πατρίδα. Τὸ κυπριακὸν δίκαιον ἠξίωται τέλος ἐνσωματούμενον, ἀπαιτοῦν ὑποστήριξιν ὅπως ἀρθαποδήσῃ. Ἐπιμονὴν λοιπόν, ὑπομονὴν καὶ πρὸ πάντων σύμπνοιαν καὶ ἀδελφικὴν σύμπραξιν πρὸς Θεοῦ, ὅπως μὴ φωραθῶμεν ἀνίκανοι ὅλως πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαίων μας. Μακρὰν ἀφ' ἡμῶν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ἀψίκορον, δι' οὗ δυστυχῶς ἐν πάσει περιστάσει χαρακτηριζόμεθα.

Τότε μόνον θὰ ἐνισχυθῇ τὸ δίκαιόν μας, τότε μόνον θὰ εὕρωσιν ἠχὼ τὰ εὔλογα παράπονά μας, τότε θὰ θεωρηθῶμεν ἄξιοι καλλιτέρας τύχης ὅταν ἐξακολουθήσωμεν ἀπαρεγκλίτως μέχρι τέλους τὰς ἐνεργείας μας. Τότε, καὶ μόνον τότε, θὰ ἀρθῇ ἀφ' ἡμῶν ἡ κατηγορία, ὅτι ἐνῷ βαίνομεν εὐθὺ πρὸς καταστροφὴν ἀρκούμεθα μόνον εἰς φωνάς, καὶ θὰ ἐπιπέσῃ σύσσωμος καὶ δικαία ἐπὶ τοὺς ἄρχοντάς μας ὅτι κωφεύουν ἀναισθήτως εἰς δικαίας λαοῦ ἀπαιτήσεις.

Ἡ ὡραία ἀληθῶς καὶ ἀξιανάγνωστος ἀγόρευσις τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ κ. Σωκράτους Ν. Φραγκούδη κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ συλλαλητηρίου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἀγαπητοὶ Συμπατριῶται,

Συγήλθομεν ἐνταῦθα ἐπὶ σκοπῷ ἀγαθῷ, ἐπὶ σκοπῷ πατριωτικῷ ἅμα δὲ καὶ εἰρηνικῷ συνήλθομεν ὅπως ἀνταλλάξωμεν τὰς ἰδέας μας ὅπως ἐκφέρωμεν τὰς σκέψεις ἡμῶν ἐπὶ τῇ φίκτρᾳ τῆς πατρίδος καταστάσει καὶ ὅπως, εἰ δυνατόν, ἐξεύρωμεν τὰ μέσα τῆς θεραπείας τῶν δεινῶν, ὑφ' ὧν καταπονεῖται ὁ Κυπριακὸς λαός, ἰδίως δὲ ἡ γεωργικὴ τάξις, ἥτις αὐθόρμητος καὶ ὑπὸ τῆς δυσπραγίας ἐλαυνομένη συνέρρευσεν ἀθρόα εἰς τὴν πόλιν, ἐξαιτουμένη βοήθειαν ἀρρωγὴν καὶ ἀντίληψιν. Δυσπράγιαν λέγων δὲν ἐννοῶ μόνον τὴν ἐκ τῆς ἀφορίας τῆς γῆς προκύψασαν τῶν ἀγροτῶν στενοχωρίαν καὶ ἀνέχειαν, ἐξ ἧς πάσχουσι συνεπῶς καὶ οἱ πολῖται, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπόγνωσιν ἣν συνεπάγεται ἐν δειναῖς ἰδίως οἰκονομικαῖς περιστάσεσιν ἡ κατάναγκαστικὴ καὶ σκληρὰ τῶν φόρων εἴσπραξις, συνέχεια πεπαλαιωμένου καὶ ἀμειλίκτως ἐφαρμοζομένου φορολογικοῦ συστήματος, ὅπερ πολλαχοῦ ἐκακίσθη καὶ κατεκρίθη ὑπὸ πολλῶν ἰθαγενῶν τε καὶ ἀλλοδαπῶν, ἀλλ' ἔπερ δὲν ἐπιδέχεται, δυστυχῶς, ἀλλοίωσιν ἐνόσῳ οἱ περιοριστικοὶ ὅροι τοῦ χορηγηθέντος ἡμῖν πολιτεύματος μένουσιν ἀναλλοίωτοι καὶ ἀπαράσαλευτοι.

Πλειστάκις οἱ ἀντιπρόσωποι ὑμῶν ὑψωσαν τὴν φωνὴν των ἐντὸς τῆς Κυπριακῆς βουλῆς, καταγγέλλοντες πράξεις, αἵτινες δὲν περιποιοῦσι βεβαίως τιμὴν εἰς πεπολιτισμένην καὶ φιλάνθρωπον Διοίκησιν, ἀλλ' ἡ φωνὴ αὐτῶν ὑπῆρξε φωνὴ βοώντων ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἱ δὲ παρακολουθήσαντες τὰς ἐν τῷ νομοθετικῷ συμβουλίῳ συζητήσεις, ἀφορώσας τοὺς φόρους καὶ τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν, δὲν θὰ ἐλησμόνησαν βεβαίως τὰς θερμὰς ὑπὲρ τῶν φορολογουμένων ἀγορεύσεις τῶν αἱρετῶν τοῦ συμβουλίου μελῶν, αἵτινες ἀπέσβησαν ἄκαρποι, διότι αἱ προτάσεις αὐτῶν (τῶν αἱρετῶν μελῶν), καίτοι ψηφιζόμεναι, δὲν ἔβρισκον ὑποχρεωτικὸν κῦρος ἐπὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Νήσου. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ παύσῃ ἡ κατάστασις αὕτη, ἀνάγκη νὰ αἰτηθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἀνάσσης ριζικὴ τις τροποποίησις εἰς τὸν θεμελιώδη χάρτην, δι' οὗ ἐπροικίσθημεν μὲ τὸ φιστάμενον ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα, ὅπερ ὡς ταῦτ' ἔχει, δὲν λειτουργεῖ ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ τόπου, οὐδὲ τὸ παράπαν πληροῖ τὰς προσδοκίας καὶ εὐχὰς τῶν κατοίκων αὐτοῦ.

Ἐντεῦθεν, Κύριοι, αἱ μεμψίμοιραι καὶ αἰτιάσεις τῶν Κυπρίων, ἐντεῦθεν αἱ κατακραυγαὶ καὶ ἀραὶ τοῦ ἐγχωρίου τύπου, προβάντος μέχρι τοῦ σημείου τῆς ἐπὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ ἐπιρρίψεως εὐθύνης, ἥτις βαρύνει μόνον τοὺς κυβερνῶντας καὶ διαχειριζομένους τὰ δημόσια.

Φόρους δὲν δυνάμεθα νὰ καταργήσωμεν ἢ νὰ τροποποιήσωμεν, οἰκονομίας νὰ ἐπιφέρωμεν, ὑπερόγκους μισθοὺς νὰ περικόψωμεν, περιττὰς θέσεις νὰ διαγράψωμεν, διότι τὰ μὲν ἀπαγορεύει τὸ πολίτευμα, τὰ δὲ ἀπορρίπτει ἐντόνως ἡ κεντρικὴ Κυβέρνησις, τῆς ὁποίας ἡ ἀρνησικυρία εἶναι εὐρυτάτη. Ἐκ τούτου προκύπτουσι καὶ τὰ ἐτήσια ἐλλείμματα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἅτινα καλύπτει ὁ εὐγενὴς ἀγγλικὸς λαός, καθ' ἃ ἐπίσημα μᾶς ἐλέγθη τῷ συμβουλίῳ ἀπεφήναντο, μὴ ἐπικυρωθέντα ὅμως ἀπὸ τῆς ἕδρας, ἣν ἐπερωτήσαμεν, ἂν τὰ ἐλλείμματα τὰ ἀποτιόμενα ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ Ταμείου δωροῦνται ἀληθῶς καὶ ἐσαεὶ τῷ Κυπριακῷ λαῷ. Πολλάκις ὑπεκινήθη τὸ σπουδαιότατον παρὰ πάντων θεωρούμενον ζωτικὸν ζήτημα τοῦ πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλην ἐτησίου φόρου, διότι ἀπορροφᾷ πλέον τοῦ ἡμίσεος τῶν ὅλων προσόδων τῶν ἐν καιρῷ εὐφορίας τῆς Νήσου εἰσπραττομένων, ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦτο πλήρης ἀποτυχία, καίτοι τὰ ἐπίσημα μέλη δὲν ἐπιτερρόνουν ὡς πρὸς τὴν κατάργησιν ἢ ἐλάττωσιν τοῦ ὑπερόγκου τούτου φόρου.

Ἡ νῆσος ἡμῶν, κύριοι, ἥτις ἄλλοτε ἐκαλεῖτο βασίλειον, εἶναι αὐτάρκης δύναται ὁλονότι ἀφ' ἑαυτῆς νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἑαυτῆς ἀνάγκας. Δύναται καὶ Εὐρωπαϊκῆς Διοικήσεως νὰ ὑπομένῃ τὰς ἀναγκαίας δαπάνας, καὶ δημόσια ἔργα νὰ ἐπιτελῇ, καὶ εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν δαψιλῶς νὰ δαπανᾷ, καὶ ἐτήσιον πλεόνασμα νὰ παρουσιάζῃ, ἀρκεῖ οἱ πόροι τῆς νὰ δαπανῶνται μετρημένως καὶ ἐφ' ἃ δεῖ, πρὸς ἐπίτευξιν δὲ παύτου δὲν ἀπαιτεῖται ἢ ἡ ἄμεσος συμμετοχὴ τῶν κατοίκων εἰς τὴν διεύθυνσιν καὶ διαχείρισιν τῶν δημοσίων καὶ ἐὰν τοῦτο πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἦναι κατορθωτόν, ἀπαραίτητος βαίνει ἡ ἐπέκτασις τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ λαοῦ, ὧν αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ ψηφίσματα νὰ περιβάλλωνται διὰ κύρους ἐκτελέσεως. Τούτου κατορθουμένου πολλαὶ βελτιώσεις δύνανται νὰ ἐπέλθωσι. Τὸ φορολογικὸν σύστημα νὰ τροποποιηθῇ, ἡ ἀπογραφὴ καὶ εἴσπραξις τῶν φόρων νὰ κανονισθῇ διὰ τρόπου δικαιοτέρου καὶ μᾶλλον συμβιβαζομένου πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς καὶ τὰς περιστάσεις τῶν κατοίκων. Ἡ γεωργία καὶ ἀμπελουργία, οἱ δύο οὗτοι παρ' ἡμῖν κυριώτεροι πόροι τοῦ δημοσίου πλούτου, νὰ ἀναπτυχθῶσι καὶ προαχθῶσι. Πολλαὶ ἀφορμαὶ δικαίων παραπόνων νὰ ἀρθῶσι διὰ παντὸς, πολλαὶ δὲ διοικητικαὶ παρακρούσεις νὰ ἐκλείψωσι. Συνελόντι εἰπεῖν, ἡ προαιρεσις ἡμῶν πατρὶς δύναται νὰ καταστῇ ἀληθὴς παράδεισος τῆς Ἀνατολῆς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ἥτις ἀπὸ ἐνενήκοντα καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, ἔλαβε τὰς τύχας καὶ τοῦ μικροῦ τόπου τούτου, τοῦ ἐν τῇ ἐσχατιᾷ ταύτῃ τῆς Μεσογείου κειμένου.

Δὲν φρονῶ ἀδύνατον τὴν παραδοχὴν τῶν αἰτημάτων μας, ἅτινα δὲν τείνουσιν ἢ πρὸς ἁπλῆν αὐτονομίαν, δυναμένην νὰ συμβιβασθῇ πρὸς τὰ ἐπικυρίαρχα δικαιώματα, ἅτινα ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς Νήσου ἡ Ἀγγλία, ἥτις βεβαίως δὲν ἐπληροφορήθη οὔτε τῶν πολυχρονίων παθημάτων τῶν ἐνδόξων ἀειθαλῶν τῆς Κυπριακῆς ἱστορίας, οὔτε τῆς καταγωγῆς τῶν κατοίκων αὐτῆς, οὔτε τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν πόθων, τῶν πολλαχοῦ ἐκδηλωθέντων μετὰ τὴν κατοχήν. Μόνη ἡ θέα τῶν λαμπρῶν κυπριακῶν ἀρχαιοτήτων, αἵτινες κοσμοῦσι τὰ Μουσεῖα τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου κόσμου, ἴσως δὲ καὶ τοὺς προθαλάμους τῶν Ἀγγλων μεγιστάνων, θέλει ἀναπολεῖ εἰς αὐτοὺς τὸ ἔνδοξον τῆς Κύπρου παρελθόν, καὶ ἐπιτάττει αὐτοῖς τὸ εὐγενὲς καθῆκον ὅπως ἐν ὥρᾳ ὑπερτάτης πολιτικῆς κρίσεως μὴ θυσιάσωσι τοὺς Κυπρίους, ὡς θυσιάζονται πολλάκις οἱ ἀσθενεῖς λαοί, ὁμοίοις πρὸς τὰ παθητικὰ κλάσματα εἰς τοὺς ὑψηλοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς πολιτικῆς Ἀλγέβρας.

Ἀλλ' ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον.

Ἀνελίξαντες διὰ βραχέων τὴν οἰκτρὰν εἰκόνα τῶν τῆς Νήσου πραγμάτων, χωρὶς νὰ κατέλθωμεν εἰς λεπτομερείας, εἰς μερικότητας, ἵνα μὴ βαρύνωμεν τοὺς ἀκροατάς, οἵτινές εἰσιν ἐνήμεροι πάντων τῶν συμβαινόντων ἐν τῷ τόπῳ, δέον νὰ μνησθῶμεν καὶ τῆς ἠθικῆς ἡμῶν καταστάσεως, δέον νὰ ἐμβλέψωμεν καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς. Ἐπιρρίψαντες τὴν εὐθύνην διὰ τὰ κακῶς ἔχοντα ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν, ἐξετάσωμεν ἀμερολήπτως, ἂν ἡ ἐγγενὴς κακεκτικὴ τοῦ τόπου κατάστασις, ἥτις παρὰ πάντων ἀνομολογεῖται, ἀποδοτέα εἰς μόνους τούτους. Ἡ αὐστηρὰ δικαιοσύνη καὶ εὐσυνειδησία ἀπαιτοῦσι ὅπως καὶ οἱ κάτοικοι ἀναλάβωμεν μέρος τοὐλάχιστον τῆς εὐθύνης ἐκείνων, παρρησίᾳ δὲ ὁμολογοῦντες τὰ ἴδια πταίσματα, προσπαθήσωμεν νὰ ἐπανορθώσωμεν αὐτὰ καὶ καταστῶμεν ἄξιοι τῆς βελτίονος τύχης ἣν ἐπιδιώκομεν.

Πολυχρόνιος καὶ ἐξευτελιστικὴ δουλεία γενᾷ παρὰ τοῖς λαοῖς κακὰς ἕξεις, αἵτινες, διαφθείρουσαι τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, καθιστῶσι τὸν ἄνθρωπον ἐπιλήσμονα καὶ αὐτῶν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν τῆς θρησκείας παραγγελμάτων. Τὰ «μὴ κλέψῃς, μὴ φονεύσῃς, μὴ μοιχεύσῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, μὴ βλάψῃς τὸν πλησίον σου, ἀλλ' ἀγαπήσῃς αὐτὸν ὡς σεαυτόν», εἰς τελείαν λήθην παραδίδονται, ὡς οἱονεὶ ἀπηρχαιωμένα καὶ ἄχρηστα δόγματα παρωχημένων χρόνων. Καὶ ὅμως αὐτὰ ἀπετέλεσαν καὶ ἀποτελοῦσι τὴν μόνην κρηπῖδα πάσης χριστιανικῆς καὶ καλῶς κατηρτισμένης κοινωνίας καὶ πολιτείας. Καὶ ὅμως ἄνευ τῆς γνώσεως καὶ ἐκπληρώσεως τῶν θείων τούτων ἐντολῶν

καὶ λοιπῶν παραγγελμάτων τῶν ἱερῶν γραφῶν, τῆς ἀποπνεούσης μύρου καὶ μόσχου ἠθικῆς τοῦ Εὐαγγελίου, οὐδὲν ἄτομον, οὐδεὶς οἶκος, οὐδεμία πόλις δυνατὸν νὰ σταθῇ καὶ εὐημερήσῃ, δυνατὸν νὰ τύχῃ τῶν εὐλογιῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ Ὑψίστου τῆς κραταιστάτης προστασίας καὶ ἀντιλήψεως. «Κατάρα Κυρίου ἐν πόλεσι καὶ οἴκοις ἀσεβῶν, ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται».

Πῶς δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἀφοῦ λησμονοῦμεν καὶ ἀψηφοῦμεν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ; Πῶς δυνάμεθα ἐν ὥρᾳ ἀπογνώσεως νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν βοήθειαν αὐτοῦ, ἀφοῦ δὲν λατρεύομεν αὐτὸν ἢ κατ' ἐπιφάνειαν καὶ κατ' ἔθος;

Ναί, ρῆσις ὁμιλητὰ, λέγουσιν παρ' ἄλλων δικαιοσύνης, ἐπιείκειαν, φιλανθρωπίαν, μακροθυμίαν, δέον νὰ ὦμεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τοὺς ὁμοίους μας φιλάνθρωποι, μακρόθυμοι, πρὸ πάντων δὲ φιλόδικαιοι ὅσον ἀνθρωπίνως ἐστὶ δυνατόν. Δέον τέλος νὰ ἀποθῶμεν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν νέον ἐνδυθῶμεν, δέον νὰ ἀποσκορακίσωμεν τὴν κακότητα καὶ ἐνστερνισθῶμεν τὴν ἀρετὴν, ἥτις μόνη προάγει καὶ εὐτυχίζει, διότι ἡ ἀληθὴς εὐημερία δὲν ἀποκτᾶται διὰ πῶν ὑλικῶν μέσων, ἀλλὰ μᾶλλον διὰ τῶν ἠθικῶν. Εὐτυχὴς λογίζεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅστις βάσιν τοῦ ὅλου βίου του τίθησι τὰς ἠθικὰς ἀρχάς. Εὐτυχὴς λογίζεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅστις ἀπέχων ἀπὸ πᾶν κακὸν, ἐντίμως ζῇ, οὐδένα βλάπτει καὶ ἑκάστῳ τὰ ἑκάστου ἀποδίδει. Εὐτυχὴς ὁ φοβούμενος τὸν Θεὸν, διότι ὁ τοιοῦτος δὲν ὑποπίπτει εἰς σφάλματα δι' ἃ νὰ φοβῆται τοὺς ἀνθρώπους καὶ τῶν ἀνθρώπων τὴν τιμωρίαν. Εὐτυχὴς δὲ πρὸ πάντων ὁ ἀείποτε εὖ ποιῶν.

Ἐπικαλεσθῶμεν λοιπὸν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ μετὰ καρδίας συντετριμμένης καὶ τεταπεινωμένης τὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ μακροθυμίαν τοῦ πολυευσπλάγχνου καὶ πολυελέου οὐρανίου Πατρὸς πρὶν ἢ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ δικαιοσύνην τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς. Ἐν ὀνόματι δὲ αὐτοῦ καὶ τῇ βοηθείᾳ αὐτοῦ, προστάτου καὶ ἀντιλήπτορος τῶν ἀσθενῶν, προβῶμεν εἰς τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔργου, δι' ὅπερ συνήλθομεν ἐνταῦθα, ἤτοι εἰς τὴν παραδοχὴν, ἔγκρισιν, καὶ ἐπικύρωσιν ψηφίσματος, ὅπερ περιλαμβάνει τὰ αἰτήματα ἡμῶν, ἅτινα δεκτὰ γινόμενα θέλουσι συνοψώσει τὰς κυριωτέρας τῶν πληγῶν μας.

Εὐτυχὴς λογίζομαι κἀγὼ ὅτι ἐτιμήθην παρὰ τῆς ἀξιοτίμου Ἐπιτροπῆς, τῆς ἐπὶ τοῦ συλλαλητηρίου τούτου, διὰ τῆς ἐντολῆς τοῦ νὰ ὁμιλήσω κατὰ τὴν ἐπίσημον καὶ εὐοίωνον ταύτην ἡμέραν εἰς ἐπίκουρον τῶν συμπατριωτῶν ἐκλογέων μου, καὶ ἀποκαλύψω αὐτοῖς ὅ τι ἐφρόνουν καὶ φρονῶ περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως ἡμῶν. Ἐὰν ἐξεπλήρωσα εὐδοκίμως τὴν ἀνατεθεῖσάν μοι ἐντολὴν, ἔπραξα ὡς ἐπεθύμουν· ἂν δὲ οὐχί, ἔπραξα ὡς ἠδυνάμην.

Κύριος σκέποι τὴν Κύπρον!

Κύριος σώζοι τὴν Βασίλισσαν.

Ἀγόρευσις τοῦ κ. Ι. Δ. Καρεμπυλάκη.

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἡ ὑπόθεσις, διὰ τὴν ὁποίαν τοσοῦτον προθύμως καὶ ἀπειροπληθῶς συνήλθομεν ἐν τῇ δημοσίᾳ ταύτῃ συναθροίσει, φέρει ἐν ἑαυτῇ τὸ ὅσιον καὶ τὸ δίκαιον, αὐτὸ μόναν τὸ δίκαιον, καὶ ἰδοὺ, Κύριοι, ὁ μᾶλλον ἀψιμυθίωτος καὶ ὁ ἰσχυρότερος τῶν λόγων, οὗ ἕνεκα μετὰ θάρρους παρουσιάζομαι νὰ ὁμιλήσω ἐνώπιον ὑμῶν. Πρὸς τὸν ἔντιμον, Κύριοι, δίκαιον — ὁριομένον τε καὶ ἀναφαίρετον δίκαιον — παρέχεται πρὸς αὐτὸν, ὡς γινώσκετε Κύριοι, ἡ μᾶλλον ἐκτενεστέρα καὶ ἡ θρασυτέρα βάσανος· ὅσον ἀφορμᾶται, ὅμως ἐκ τοῦ ἐναντίου καὶ ἀπὸ ἑτέρου μέρους ἐπιδιώκεται ἡ ἀπόδειξις τοῦ ἀδίκου καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ προσωποποίησιν καὶ τὴν πρέπουσαν σταθερότητα καὶ τὴν ἐπαισθητὴν πρὸς τὰ λέγειν παρρησίαν.

Ποῖον λοιπὸν εἶναι, Κύριοι, τὸ δίκαιον ἡμῶν, τὸ ὁποῖον παρορᾶθὲν μέχρι σήμερον ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων, ἀναγκάζει λαὸν ὅλον νὰ διακόπῃ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ καὶ νὰ διαδηλοῖ ἐν συλλαλητηρίῳ τὸν πόνον καὶ τὸ φρόνημα αὐτοῦ ἐπὶ τῇ παραβλέψει ταύτῃ, ἥτις τοσοῦτον καιρίως ζημιοῖ τὰ ζωτικώτατα αὐτοῦ συμφέροντα; Μὴ τυχὸν, Κύριοι, εἶναι τὸ δίκαιον τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ, ὅπερ σκοπεῖ νὰ ἀνακηρύξῃ ἡ παροῦσα συνέλευσις; Οὐχί, Κύριοι. Τοῦτο ὑπερήσπισεν ἐν καιρῷ καὶ εὐγλώττως ὁ πρῶτος τῆς Νήσου πνευματικὸς ἀρχιτὲς, τὴν δὲ ὑπεράσπισιν ταύτην ὑπεστήριξαν ἀλληλοδιαδόχως οἱ νόμιμοι τοῦ τόπου ἀντιπρόσωποι ὡς καὶ ὅπου ἔδει. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα λοιπὸν τοῦτο οὐδὲν ἔχομεν νῦν νὰ προσθέσωμεν, ὁτι, ἄλλως, τε δὲν πρέπει νὰ ἀγνοῶμεν ὅτι ἡ ὁριστικὴ αὐτοῦ λύσις ἐναπόκειται πρωτίστως εἰς τὴν θέλησιν καὶ τὴν μεγαθυμίαν τῆς κραταιᾶς δυνάμεως, εἰς ἣν αἱ βουλαὶ τῆς Θείας Προνοίας μᾶς ἔταξαν. Μήπως λοιπὸν πρόκειται νὰ καταγγελλωμεν ἐνταῦθα ὑπὸ δικαιολογικὴν ἔποψιν τὸ προσγενόμενον ἡμῖν ἄδικον διὰ τῆς συμβάσεως τῆς 4ης Ἰουνίου; Οὐχὶ ἐπίσης, Κύριοι. Τοῦτο ἔπραξεν ἤδη πολλῷ ἡμῶν ἁρμοδιώτερος κριτὴς ἡ ἱστορία τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ἣν, εὐτυχῶς καὶ χάριν πληρεστέρας ἁρμονίας, προέλαβον ἐν τῷ προσήκοντι χαρακτηρισμῷ ὑπέροχοι Βρεττανοὶ πολιτικοί.

Ἄλλο εἶναι τὸ δίκαιον, περὶ οὗ νῦν πρόκειται, τοῦτο δὲ συνίσταται εἰς τοῦτο, ὅτι ὁ Κυπριακὸς λαὸς ὁ γονοτίσας, ὑπὸ τὸ βάρος φόρου, πρωτακούστου εἰς τὰ οἰκονομικὰ χρονικὰ ἐν σχέσει πρὸς τὰς δυνάμεις καὶ τὴν ὅλην αὐτοῦ θέσιν, τῆς ἐτησίας τουτέστι πληρωμῆς μιᾶς ἀγγλικῆς λίρας κατὰ κεφαλὴν, ἐξαιτεῖται πρὸς ἀποκούφισιν καὶ τὴν βαθμηδὸν ἀνόρθωσιν τοῦ ἀναλόγου μετριασμὸν αὐτοῦ καὶ τρόπον φιλανθρωπότερον πρὸς εἴσπραξιν αὐτοῦ. Ἀλλὰ δὲν εἶναι τοῦτο τὸ πᾶν. Ὑπάρχει καὶ ἄλλη τις αἴτησις, ἥτις λόγῳ σπουδαιότητος ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν πρώτην, ἐὰν μὴ ὑπερέβη αὐτήν. Κατεδείχθη πλέον ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι τὰ πολλαπλᾶ αὐτοῦ συμφέροντα, αὐτὰς τὰς ὡμολογουμένας αὐτοῦ ἀνάγκας, οὐδαμῶς ἰσχύει νὰ πληρώσῃ καὶ προστατεύσῃ τελεσφόρως ἡ κεχορηγημένη εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ ἐξουσία ἐν τοῖς διαφόροις τῆς νήσου συμβουλίοις. Ἡ ἐξουσία αὕτη, ἐὰν δύναται νὰ ὀνομασθῇ οὕτω, οὖσα ποῦ μὲν ἀρνητικὴ, ποῦ δὲ ἐλλιπεστάτη καὶ ἀλλαχοῦ μηδαμινὴ, δὲν δύναται παρὰ νὰ παραβλάπτῃ θετικῶς σημαντικὰ συμφέροντα ἑνὸς τόπου καὶ νὰ ἐξεγείρῃ εὐλόγως τὸ αἴσθημα τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ αὐτοῦ τοῦ ψυχροτέρου καὶ χυδαιοτέρου λαοῦ τῆς ὑφηλίου. Τί εἶναι σήμερον οἱ λεγόμενοι ἀντιπρόσωποι τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἐν τῷ Νομοθετικῷ καὶ τοῖς Ἰταρὲ συμβουλίοις; Εἶναι πικρὸν νὰ τὸ εἴπω ἀλλὰ πρέπει νὰ λεχθῇ. Οὐδὲν ἄλλο πράγματι εἶναι οὗτοι ἢ ψιλὰ καὶ ἑτεροκίνητα ὄντα, ἄνευ οὐδεμιᾶς αὐτογνωστικῆς ἀξίας καὶ ἀληθοῦς ἀντιπροσωπευτικῆς δυνάμεως. Τί εἶναι τέλος αὐτὴ ἡ καθαρῶς λαϊκὴ ἐξουσία, ἡ δημαρχιακὴ ἐν παντὶ σπουδαίῳ ἔργῳ; Σκιὰ καὶ οὐδὲν πλέον, ἄνευ ἀνωτέρας ἐπινεύσεως. Ἀπὸ τοῦ θεμελιώδους ἡμῶν νόμου μέχρι τῆς ἐσχάτης ἐπιταγῆς, πανταχοῦ τὸ αὐτὸ διήκει συγκεντρωτικὸν πνεῦμα, ἡ αὐτὴ δέσμευσις, ἡ αὐτὴ παρακώλυσις, ἀποπνίγουσα πᾶσαν αὐτοβουλίαν. Τοιαύτην πραγμάτων κατάστασιν δὲν δύναται εἷς εὐσυνείδητος ἰατρὸς παρὰ νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ἀσφυξίαν.

Ὁ λαὸς ἄρα τῆς Κύπρου οὐδαμῶς συμμετέχει τῆς διοικήσεως αὐτῆς διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, διὰ νὰ συμμετάσχῃ δὲ πραγματικῶς αὐτῆς καὶ δυνηθῇ οὕτω νὰ ἀναπνεύσῃ, ἡ Κυπριακὴ πολιτεία χρήζει πλήρους ἀνοργανώσεως. Ἔχομεν ἀνάγκην ἐν ἄλλαις λέξεσι χειραφετήσεως πρὸς ἀνθρωπινώτερον βίον, ὃν ἤδη ἀρνεῖται ἡμῖν τὸ σύνταγμα τοῦ 1882 καὶ εἰς ὃν εἶναι ἀδύνατον νὰ φθάσωμεν ἐὰν μὴ τοῦτο τροποποιηθῇ καὶ συμμεταβληθῶσιν ἐπίσης ἐπὶ νέων δικαίων βάσεων οἱ διοικητικοὶ, δημοτικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ τοῦ τόπου θεσμοί.

Αὐτὸ εἶναι, Κύριοι, ἐν γενικῷ σχεδίῳ τὸ παρεωραμένον ἡμῶν δίκαιον, ὅπερ δὲν θὰ παύσωμεν παρακαλοῦντες καὶ ἐξαιτούμενοι ἵνα λάβωσιν ὑπὸ σύντονον μελέτην καὶ μέριμναν ἡ φιλάνθρωπος καὶ σεπτὴ ἡμῶν Ἄνασσα, καὶ οἱ περιστοιχοῦντες Αὐτὴν ὑπουργοί. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἐπίκειμενον ζήτημα ἐπαναφέρεται σήμερον εἰς τὸ ὑφιστάμενον, τὸ ὁποῖον ἀφ' ἑαυτοῦ ἀγέρρωστον καὶ ἀνάπηρον ὁ ἀξιότ. κ. Σ. Φραγκούδης, ἡ δύναμαι παρὰ ἐλάχιστα νὰ τὸ ἀποδεχθῶ καὶ τὸ ἐπικροτήσω. Καταλήγω ὑποστηρίζων τὸ ὑφιστάμενον καὶ ἐπιφωνῶ· Ζήτω ἡ Ἄνασσα! Ζήτω τὸ δίκαιον τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ!»

Τὸ ἐπιδοθὲν ψήφισμα ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Οἱ ἐκ τοῦ διαμερίσματος Λεμησσοῦ πεισθέντες ὅτι ἡ παροῦσα κατάστασις τῆς νήσου δὲν δύναται νὰ παραταθῇ ἀκινδύνως, ἐπιθυμοῦντες δὲ ν' ἀποβλέψωσιν εἰς μέσα ὑποσχόμενα βελτίωσιν ἐν τῷ μέλλοντι ἀπαραίτητον, συνελθόντες αὐτοβούλως σήμερον τὴν 5)17 Δεκεμβρίου τοῦ 1887 ἐν συλλαλητηρίῳ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ταύτην τοῦ διαμερίσματος,

ΨΗΦΙΖΟΥΣΙ,

Α'. Νὰ αἰτηθῶσιν ὑπὲρ τῶν αἱρετῶν μελῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου εὐρύτερα δικαιώματα καὶ ὁριστικώτερον κῦρος εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς τυχούσης πλειοψηφίας του, ὥστε τὰ ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε παρουσιαζομένων ἀναγκῶν καὶ τῆς δεδοκιμασμένης πείρας ὑπαγορευόμενα μέτρα νὰ τυγχάνωσι πραγματικῆς ἐκτελέσεως.

Β'. Τὰ Διοικητικὰ συμβούλια (Ἰδαρὲ), οἷς ἀνετέθησαν σπουδαῖα τοπικὰ συμφέροντα, νὰ τροποποιηθῶσιν ἐπὶ βάσεων ἄλλων ἢ τῶν νῦν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύνανται ν' ἀνταποκρίνωνται ἀποτελεσματικώτερον εἴς τε τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῶν διαμερισμάτων των.

Γ'. Ἡ γεωργία, ὁ γιόνος οὗτος παρ' ἡμῖν παράγων ἀσφαλοῦς προαγωγῆς, νὰ τύχῃ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εὐνοϊκωτέρας μεριμνης, τεινούσης εἰς ἀνακούφισιν καὶ ἐνθάρρυνσιν αὐτῆς.

Δ'. Νὰ τροποποιηθῇ τὸ τῆς καταθλιπτικῆς φορολογίας σύστημα· ἐπὶ βάσεων μᾶλλον συμβιβαζομένων πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἡμῶν κατάστασιν.

Ε'. Νὰ καταστῇ καταληπτὸν τῇ Κυβερνήσει ὅτι ἕνεκα τῆς ὡς ἐκ τῶν γνωστῶν αἰτιῶν ἐπιταθείσης οἰκονομικῆς κρίσεως τοῦ τόπου, θὰ ἐπιτελέσῃ Αὕτη ἔργον ἀναγκαῖον ἅμα καὶ φιλάνθρωπον, ἀναστέλλουσα ἐπί τινα χρόνον τὴν εἴσπραξιν τοῦ τελουμένου φόρου.

ΣΤ'. Νὰ ληφθῶσιν ἀποτελεσματικώτερα μέτρα ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, δεομένης τῆς συντόνου Κυβερνητικῆς μερίμνης.

Ζ'. Νὰ προσκληθῶσιν οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἐκλογικοῦ διαμερίσματος Λεμησσοῦ καὶ Πάφου μετὰ τῆς συναθεῖσης εἰδικῆς Ἐπιτροπείας, ὅπως συνεννοούμενοι μετὰ τῶν Ἀντιπροσώπων καὶ Ἐπιτροπειῶν τῶν ἄλλων τῆς νήσου διαμερισμάτων, προβῶσιν εἰς σύνταξιν Παγκυπρίου ὑπομνήματος, ἐν ᾧ θέλουσιν ἀναπτυχθῇ τὰ προτεινόμενα αἰτήματα καὶ εἴτινα ἄλλα ἐκτιμηθῶσιν ἀναγκαῖα πρὸς ἀσφαλεστέραν προαγωγὴν τῶν τῆς νήσου· τὸ δὲ Ὑπόμνημα τοῦτο νὰ διαβιβασθῇ ἁρμοδίως τῇ Κεντρικῇ Κυβερνήσει ἢ ὑποβληθῇ εἰ δυνατὸν ὑπὸ εἰδικῆς εἰς Ἀγγλίαν σταλησομένης πρεσβείας.

Ἐντέλλεται ἡ εἰδικὴ Ἐπιτροπεία, συνισταμένη ἐκ τῶν κ. κ. Δημοσθένους Χατζηπαύλου, προέδρου, Γεωργίου Καναθύθη, Φεττῆ-ἐφένδη, Χασὰν-ἐφένδη, Α. Κ. Παλαιολόγου, Σπ. Ι. Ἀραούζου καὶ Μ. Η. Μιχαηλίδου νὰ ἐπιδώσῃ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος Ψηφίσματος εἰς τὸν Κύριον Διοικητὴν Λεμησσοῦ πρὸς κοινοποίησιν εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Μέγαν Ἁρμοστὴν τῆς νήσου».

Ἀφοῦ ὑπεγράφη καὶ ἐψηφίσθη τὸ ψήφισμα ὅπερ εὐχερῶς καὶ μεγαλοφρόνως ἐξέγω ὁ ἀξιότ. κ. Σωκράτης Ν. Φραγκούδης, ἐπιδοκιμαζομένου τούτου ὑφ' ὅλων τῶν ἀκροατῶν διὰ τοῦ συχνάκις ἀναφωνουμένου «μάλιστα ναί!» ἐπορεύθη ἐν σώματι ἡ Ἐπιτροπὴ ἵνα ἐπιδώσῃ τοῦτο εἰς τὸν ἀξιότ. κ. Μίταελ διοικητὴν, ἐκφράσασα προηγουμένως τὴν ἰδέαν ὅτι ἦτο περιττὸν νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτὴν καὶ τὸ πλῆθος. Πλήν, ἕως οὗ ἡ Ἐπιτροπὴ φθάσῃ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς πρὸς τὸ διοικητικὸν γραφεῖον ὁδοῦ, τὸ πλῆθος δι' ἄλλης ὁδοῦ ἔφθασε πρὸ αὐτῆς ἔξωθεν τοῦ δικαστηρίου τόσον πολὺ, ὥστε ἡ κίνησις ἐντὸς τῆς ὁδοῦ, μέχρις ἀποσάσεως 5 περίπου ρεμμάτων καθίστατο ἀδύνατος. Ἐκεῖ λοιπὸν ἔζη τὸ πλῆθος ἀναμένον ἐν σιγῇ καὶ ἀνυπομόνως τὴν Ἐπιτροπὴν,

ἀναβᾶταν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Διοικητοῦ πρὸς ἐπίδοσιν τοῦ ψηφίσματος. Ὁ Διοικητὴς πάνυ εὐγενῶς καὶ μετὰ μεγίστης προσηνείας ἐδέξατο τὴν Ἐπιτροπήν, ὡμολόγησεν ὅτι καὶ ὁ ἴδιος ἔκαμε παρασάσεις ὅπου δεῖ περὶ τῆς ἐλεεινῆς τοῦ τόπου οἰκονομικῆς κατασάσεως, ἀλλ' ὅτι ἡ εἴσπραξις τῶν φόρων διατάττεται ἄνωθεν, εἶπεν ὅτι αὐθημερὸν θὰ σείλῃ τὸ ψήφισμα εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τὸν ἀντιπροσωπεύοντα τὸν Μ. Ἁρμοσὴν κλ. οὕτω δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξῆλθε τοῦ γραφείου τοῦ Διοικητοῦ πάνυ εὐχαριστημένη. Τὸ πλῆθος, ἅμα εἶδε τὴν Ἐπιτροπὴν ἐξερχομένην τῶν γραφείων καὶ ἐπληροφορήθη τὴν καλὴν ὑποδοχήν, διερράγη εἰς ζητωκραυγήσεις ὑπὲρ τῆς Σ. Ἀνάσσης, τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ, τοῦ Διοικητοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ κυπριακοῦ δικαίου, οὕτω δὲ μικρὸν πρὸς μικρὸν διελύθη καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια τὸ πλῆθος. 90 περίπου χωρία τοῦ διαμερίσματος Λεμησσοῦ συμμετέσχον τοῦ συλλαλητηρίου τούτου, ἐλπίζομεν δ' ὅτι δὲν θὰ παροραθῶσιν αἱ δίκαιαι τοῦ λαοῦ ἀπαιτήσεις.

Καί τινα νόσιμα τοῦ συλλαλητηρίου· Ὅταν ἐξεφράπθη ἡ ἰδέα νὰ μὴ συνοδεύσῃ τὸ πλῆθος τὴν Ἐπιτροπὴν εἰς τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ψηφίσματος, χωρικός τις ἀκούσας «Πᾶμεν τε βρὲ οὖλοι,—ἐφώναξε—νὰ μᾶς δῇ νὰ χορτάσῃ τ' ἀμμάτι του, (ὁ Διοικητὴς), νὰ δῇ ταῖς ποδήναις μας πῶς χαχχανίζουν καὶ τὰ βρακιά μας μὲ τὰ παραθύρκα.»

Ἄλλος—«Θωρεῖται τούταις ταῖς ποδῆνες; —ἔλεγε—ταῖς ἔκλεψα κ' ἤλθα διὰ νὰ μὴ μοῦ ταῖς πωλήσῃ ὁ φορολόγος· ἅμα ςραφῶ πᾶν καὶ τούταις.—Καλὰ ποῦ δὲν σοῦ ταῖς ἐπώλησεν, εἶπεν ἄλλος· εἰδὲ πῶς θὰ ἤρχεσο ἐδῶ;—Κ' ἐμπροσθά τῆς βασίλισσας ἀνυπόδητος ἐπήγενα—λέγει—καὶ ὄχι ἐδῶ.»

Ἔξωθεν τοῦ Διοικητηρίου τὸ πλῆθος ἀνέμενε τὸν Διοικητὴν διὰ νὰ φανῇ εἰς τὸ παράθυρον νὰ ὁμιλήσῃ τι πρὸς τὸ πλῆθος, ἀλλ' ὁ διοικητὴς ὡμίλησε τὰ δέοντα πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ δὲν ἐράνη. «Καὶ φάνου νὰ μᾶς πῇς καὶ σὺ δῦο λόγια—ἔλεγέ τις τῶν χωρικῶν—ἢ φοβᾶται νὰ μὴ σοῦ δώσῃ ἡ κυρὰδα;—Ὄχι βρὲ—ἀπήντησεν ἄλλος—ἐντρέπεται νὰ δῇ τὸ χάλι μας.»

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τρομερὰν νύκτα ὑπέφερεν ὁ κατὰ τὸ ἄκρον τῆς πόλεως κατοικῶν Μιχαὴλ Ἀμαξάρης τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. Ἀγρία λαῖλαψ ἥρπασε τὸν ἐξώστην τοῦ ἀνωγέου του καὶ τὸν ἔριψεν ἄνωθεν τῆς οἰκίας εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν, τὰς δὲ κεράμους τῆς στέγης ἐσήκωσε καὶ ἔρριπτεν ἀκολούθως μίαν πρὸς μίαν ἐντὸς τῆς αὐλῆς. Ἡ δυστυχὴς οἰκογένεια κατοικοῦσα εἰς τὸ ἰσόγειον δὲν ἐτόλμα νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν αὐλὴν, φοβουμένη μήπως πάθῃ ἐκ τῶν ἀπὸ οὐρανοῦ οὕτως εἰπεῖν ῥιπτομένων κεραμίων· ἀνέμενε δὲ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὴν πτῶσιν καὶ τῆς κατωτέρας στέγης καὶ ἐπομένως τὸν θάνατον· πλὴν εὐτυχῶς ἡ λαῖλαψ ἠρκέσθη μόνον εἰς τὸν φοβισμὸν αὐτῶν. Ἡ αὐτὴ λαῖλαψ ἥρπασε πρόβατα ἀπό τινος μάνδρας ἐδῶ πλησίον κειμένης καὶ τὰ ἔρριψε μακρὰν εἰς μεγάλην ἀπόστασιν, ἐξερρίζωσε δὲ καὶ δένδρα συκᾶς καὶ χαρουπέας.

***

Ἡ λύσσα δὲν μᾶς ἀφίνει τέλος πάντων .... Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων. Ὄχι δά. Ἡ ἀγάπη ὑπερπληρώσασα τὴν καρδίαν μας δὲν ἀφῆκε μέρος διὰ τὴν λύσσαν. Πρόκειται περὶ κυνὸς ὅστις λυσσῶν περιεφέρετο τὴν πρόχθες Τετάρτην ἐν τῇ πόλει, δήξας μάλιστα καὶ πολλὰ ζῶα καὶ ἄλλους κύνας. Κατεδιώχθη καὶ ἐφονεύθη, πλὴν ἐσπάρη πλέον ἡ λύσσα καὶ δὲν θὰ μᾶς ἀφήσῃ τόσον εὔκολα.

***

Ἤλπιζε τέλος καὶ ἡ πολυθρύλλητος δίκη τῆς ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀφῆς τῆς νέας ἐκείνης, ἣν προσεπάθουν οἱ δυτικὴ νὰ χερὸήσωσι κἂν μετὰ θάνατον.

Οἱ τέσσαρες λαϊκοὶ μόνον, οἵτινες διέρρηξαν τὴν θύραν τῆς οἰκίας τῶν γονέων καὶ, εἰσελθόντες, ἔλαβον τὸ σῶμα καὶ τὸ ἀπήγαγον εἰς τὸ νεκροταφεῖον, κατεδικάσθησαν εἰς 24 ὡρῶν φυλάκισιν καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς δίκης, ἀνὰ 5 σελλίνια καὶ ἀνὰ ἓν σελλίνιον πρὸς διόρθωσιν τῆς θύρας. Κατεδικάσθησαν δὲ ἁπλῶς ἐπὶ τῇ διαρρήξει τῆς θύρας, χωρὶς νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὴν δίκην τὸ θρησκευτικὸν ζήτημα, καὶ ἀρκετὰ φρονίμως ἔπραξε τὸ δικαστήριον.

Ἐκ Λάρνακος.— Οἱ κάτοικοι τοῦ διαμερίσματος Λάρνακος συνελθόντες σήμερον περὶ τὴν τρίτην μετὰ μεσημβρίαν ὥραν ἐν τῷ Νάρθηκι τῆς Ἐκκλησίας ἁγ. Λαζάρου, ἵνα συσκεφθῶσι περὶτῶν ἀληθῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου, ἐψηφίσαντο ὁμοφώνως τόδε τὸ ψήφισμα, ὅπερ παρεδόθη εἰς χεῖρας ὁριστικῆς Ἐπιτροπῆς, αὐθωρεὶ παιμψηφεὶ ἐκλεχθείσης, καὶ συγκειμένης ἐκ τῶν Κυρίων Ν. Ρώσσου Ζήνωνος Πιερίδου Π. Θεμιστοκλέους, Ν. Α. Γεωργιάδου, καὶ Π. Βοντιτζιάνου, ἵνα ἡ ἐν Λάρνακι Ἐπιτροπὴ ἐγχειρίσῃ τὸ ψήφισμα εἰς τὸν Διοικητὴν Λάρνακος ὅπως διαβιάσῃ αὐτὸ εἰς τὸν Μέγαν Ἁρμοσήν. Ἡ ἐκλεχθεῖσα ὁριστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐνετάλη ὑπὸ τῶν περίπου πεντακοσίων ἐκλογέων νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῶν Ἐπιτροπειῶν τῶν ἄλλων διαμερισμάτων τῆς Νήτου, ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τῷ τόπου ζητημάτων, καὶ εἰ δυνατὸν ἐκλέξῃ καὶ Πρεσβείαν, ἥτις νὰ μεταβῇ εἰς Λονδῖνον, καὶ καταθέσῃ τὰ παράπονα τῶν κατοίκων πρὸ τοῦ Θρόνου τῆς Σεπτῆς Ἀνάσσης, ὁπόθεν ἐλπίζεται ἡ θεραπεία τῶν καλῶς ἐχόντων. Νὰ μὴ παύσῃ ἐνεργοῦσα δὲ ὅλην τῶν εὐσχήμων καὶ ἐννόμων μέσων, μέχρι τῆς ὁριστικῆς λύσεως τῶν αἰτημάτων τοῦ καταθλιβομένου Κυπρίου Λαοῦ.

Ἐν τῷ ἐν εἴδει συλλαλητηρίου τῆς σήμερον ὡμίλησαν ὁ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ὁ κ. Χ. Κουπᾶς καὶ ὁ κ. Ν. Ρώσσος ἐκτυλίξαντες τὰ αἴτια τῆς δυσφορίας τῆς Νήσου, καὶ τὸ ἐννοούμενα ἀναφαίνουσι—ἐξ ἁπάντων τούτων, διὰ καὶ πεπαιγοδεῖς χειροκροτήσεις ἐκ τῶν συνελθόντων, ἐπεκύρουν τὰ αἰσθήματα τηλαυγουμένου λαοῦ.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α.

«Οἱ κάτοικοι τοῦ διαμερίσματος Λάρνακος συνελθόντες, εἰς γενικὴν συνέλευσιν, ἵνα διασκεθρῶσι, περὶ τῆς κακῆς καταστάσεως τῆς Νήσου, καὶ τῶν ἀναγκαίων μεταρρυθμίσεων καὶ μεταβολῶν, ὅπως τεθῇ τέρμα, εἰς τὴν ὁσημέραι αὐξάνουσαν δυσφορίαν τοῦ τόπου ψηφίζουσι.

Α'. Ὅτι εἶναι ἐπάναγκες νὰ μετριασθῇ ἡ παροῦσα ὑπέρμετρος, καθλιπτικὴ, καὶ δυσανάλογος πρὸς τοὺς πόρους καὶ τὴν παραγωγὴν τῆς Νήσου, φορολογία, τῶν κατοίκων ἀδυνατούντων νὰ ὑφίστανται ἐτησίως τὴν ἀπότισιν τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ, ὅπερ εἰσπράττει ἡ Κυβέρνησις παρ' αὐτῶν, καὶ οὗ μέγα μέρος ἐξάγεται τῆς Νήσου πρὸς ὄλεθρον τῶν ζωτικῶν συμφερόντων τῆς Κύπρου.

Β'. Ὅτι εἶναι ἐπίσης ἐπάναγκες, καὶ κατεπεῖγον ἡ συμμετοχὴ τῶν κατοίκων, ἐν πᾶσι τοῖς ἀφορῶσιν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου, νὰ καταστῇ πραγματικὴ καὶ συντελεστικὴ, διὰ τῆς ἐπεκτάσεως ἐν γένει τῶν προνομίων ἃς τὸ παρὸν Σύνταγμα τῆς Κύπρου παρέχει εἰς τὴν Νομοθετικὴν τῆς Νήσου Ἀρχὴν, καὶ τῆς λύσεως τῶν πολυπλήθων περιορισμῶν τοῦ Συντάγματος, οἵτινες καθιστῶσι τὴν συμμετοχὴν τοῦ τόπου εἰς τὰ πράγματα αὐτοῦ, εἰκονικὴν καὶ πάντη ἀσήμαντον, ἐπὶ βλάβῃ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν κατοίκων.

Γ'. Ὅτι πρέπει τὸ ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον τῆς Νήσου, νὰ περιλαμβάνῃ καὶ ἐγχώρια μέλη, ἵνα κάλλιον φωτίζηται ὁ ἀνώτατος τῆς Νήσου Ἄρχων, περὶ τῶν ἀληθῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου.

Δ'. Ὅτι ὁ τόπος δὲν πρέπει νὰ παύσῃ ἐπιζητῶν τὴν πλήρωσιν τῶν ἀπαραιτήτων τούτων ἀναγκῶν του, καὶ ὅτι πρέπει αἱ αἰτήσεις αὗται νὰ καθυποβληθῶσι δεόντως εἰς τὴν κεντρικὴν ἐν Ἀγγλίᾳ Κυβέρνησιν, διὰ Παγκυπρίου ὑπομνήματος, διαβιβαζομένου ἁρμοδίως ἢ δι' Εἰδικῆς Πρεσβείας, ἐκλεχθησομένης ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπειῶν τῶν τριῶν τῆς Νήσου διαμερισμάτων.

Ε'. Ὅτι τὸ ἐν Λόγῳ ὑπόμνημα θέλει ἀναπτύξῃ ἐκτενῶς καὶ λεπτομερέστερον, τὰς προϋποδειχθείσας ἀνάγκας καὶ αἰτήσεις τοῦ τόπου, πάσης πρὸς τοῦτο πληρεξουσιότητος παρεχομένης εἰς τὴν σήμερον ἐκλεχθεῖσαν Ἐπιτροπείαν τοῦ διαμερίσματος τούτου, συμπράττουσαν μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἄλλων διαμερισμάτων, καὶ τῶν Ἐπιτροπειῶν αὐτῶν.

Ἀντίγραφον τοῦ παρόντος, παρακαλεῖται ἡ Ἐπιτροπεία τοῦ διαμερίσματος, συνισταμένη ἐκ τῶν κ.κ. Ν. Ρώσσου, Ζ. Πιερίδου, Π. Θεμιστοκλέους, Π. Βοντιτζιάνου, καὶ Ν. Α. Γεωργιάδου, νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὸν κ. Διοικητὴν Λάρνακος, ἵνα διαβιβασθῇ πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Μ. τῆς Νήσου Ἁρμοστήν.

Τὸ ψήφισμα τοῦτο θεωρεῖται ὡς Προκαταρκτικὸν, καὶ δύναται νὰ ἀλλοιωθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας, διὰ προσθαφαιρέσεως, ἀναλόγως τῶν ἀπολύτων ἀναγκῶν τοῦ τόπου.»

Τὰ σήμερον ἐν εἴδει συλλαλητηρίου συμβάντα ἐπεκύρωσε πρακτικὸν, ὅπερ ὑπεγράφη καὶ ἐπεβεβαιώθη ὑπὸ τοῦ Πανοσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Κυρίου Μελετίου, τῆ προφορικῆ ἐντολῆ τῶν πεντακοσίων περίπου παροικούντων ἐπαρχιωτῶν τοῦ διαμερίσματος Λάρνακος καὶ Λεμησσοῦ.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Φρονίμως ποιοῦσα, ἀπαδύεται εἰς τὴν εὐγενεστέραν τῶν πράξεων, νὰ δώσῃ παράσασιν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τὴν προσεχῆ δευτέραν.

Εἴθε τὸ ἔργον νὰ ἀνταμειφθῇ διὰ τῆς ἀφθόνου συρροῆς τῶν φιλανθρώπων καὶ ἐνθαρρυνθῇ ἡ καλὴ αὕτη πρᾶξις καὶ ἐπαναληφθῇ καὶ πάλιν.

Τὰς Κωμωδίας καὶ τὰ πρόσωπα ἅτινα θὰ παίξωσι καὶ τὴν ἐπιτυχίαν θέλομεν σᾶς γράψῃ. Ἂς τοῖς εὐχηθῶμεν ἀπὸ καρδίας πλήρη ἐπιτυχίαν, μὲ τὴν φιλικὴν συμβουλήν, Θάρρος Θάρρος ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

9]21 Δεκ. 87

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Ἐκ Μόρφου.—Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐπεσκέφθη καὶ τὴν ἡμετέραν ἐπαρχίαν ραγδαιοτάτη βροχή, ἀναμεμιγμένη μετὰ χαλάζης μεγίστου μεγέθους, ἥτις προὐξένησε τὰ ἑξῆς δυστυχήματα. Εἰς τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μας χωρίον Πραστειὸν τοσοῦτον ραγδαία ἦτο ἡ βροχὴ ὥστε δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐξηκολούθη κρημνίζουσα οἰκίας, εἰς μίαν δὲ ἐκ τῶν κρημνισθεισῶν ἐτάφη ζῶσα μία μήτηρ μετὰ τριῶν ἀνηλίκων τέκνων ἀπόντος τοῦ συζύγου της· τὸ ἓν ὅμως τῶν ῥηθέντων τέκνων ὡς ἐκ θαύματος ἐσώθη καὶ ζῇ ἀκόμη ἀλλ' ἐν κακῇ καταστάσει. Ἑτέρα δὲ μήτηρ μεθ' ἑνὸς τῶν τέκνων της ὁραμοῦσα νὰ φύγῃ ἐκ τῆς οἰκίας της βοηθουμένη καὶ ὑπὸ τοῦ συζύγου της μὴ αὐτὴ πέσῃ καὶ πάθῃ καὶ αὐτὴ τὰ ἴδια ὡς ἡ πρώτη, ἀπεσύρθη· ὑπὸ τοῦ ῥεύματος τῶν ἀγρίων καὶ ὁρμητικῶν χειμάρρων εἰς μεγίστην ἀπὸ τοῦ χωρίου ἀπόστασιν, ὅπου εὑρέθη πνιγμένη μετὰ τοῦ παιδός της χωρὶς νὰ δυνηθῇ ὁ δυστυχὴς σύζυγός της νὰ τὴν σώσῃ.

Ἅμα δὲ ἔγεινεν ἡμέρα προσεκλήθη ἡ ἐν Μόρφῳ ἀστυνομία ἥτις εἶδε τὰ νεκρὰ τῶν ἀποθανουσῶν σώματα καὶ μετὰ ταῦτα τελέσαντες αὐτοῖς τὰ εἰωθότα, τὰ ἔθαψαν.

Τοιαῦτα κ. Συντάκτα ἀπέβησαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς βροχῆς ἐκείνης ὥστε ἄλλους ἀφῆκε ἐστερημένους οἰκιῶν ἄλλους δὲ ἐστερημένους οὐ μόνον οἰκιῶν ἀλλὰ γυναικῶν καὶ παιδίων καὶ αὐτῆ ἀκόμη τοῦ ἄρτου τῆς ἐπιούσης ἡμέρας.

Πόσον καλὸν καὶ θεάρεστον ἔργον ἤθελεν εἶσθαι κ. Συντάκτα ἐὰν ἡ Σεβαστὴ ἡμῶν Κυβέρνησις ἤθελε τείνει χεῖρα ἀρωγὸν καὶ παρήγορον εἰς τὰ πεθλημμένα καὶ δυστυχῆ αὐτὰ πλάσματα. Εἴθε ὁ Ὕψιστος νὰ τοῖς φανῇ ἀρωγός.

Μόρφου τῇ 30|12 Δεκεμβρίου 87.

Κ. Η.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Κατ' ἀκριβεῖς πληροφορίας αὐστριακῶν καὶ γερμανικῶν φύλλων, ἐν τῇ παρὰ τὴν Ἀνατολ. Γαλικίαν ζώνῃ, ἐχούσῃ σχεδὸν οἷον ἡ ἐπαρχία ἐκείνη πλάτος, σταθμεύουσι νῦν τρία ρωσσικὰ σώματα, τέσσαρες μεραρχίαι ἱππικοῦ καὶ μία ταξιαρχία ἀκροβολιστῶν, ἤτοι ἐν ὅλῳ 108,200 πεζοί, 14,300 ἱππεῖς καὶ 366 τηλεβόλα. Εἰς τὰ στρατεύματα ταῦτα δὲν περιλαμβάνονται τὸ πεμπτον καὶ τὸ ἕκτον σῶμα, μία μεραρχία ἱππικοῦ τῆς φρουρᾶς καὶ μία μεραρχία πεζικοῦ τῆς φρουρᾶς, ὧν τὰ ἐπιτελεῖα ἑδρεύουσιν ἐν Βαρσοβίᾳ. Τὰ στρατεύματα ταῦτα σταθμεύουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πρὸ τὰς ὄχθας τοῦ Βιστούλα, οὐ μακρὰν τῶν αὐστριακῶν καὶ πρωσσικῶν συνόρων, συνίστανται δ' ἐν ὅλῳ εἰς ἓξ μεραρχίας πεζικοῦ, τέσσαρας μεραρχίας ἱππικοῦ, ἓξ ταξιαρχίας πυροβολικοῦ καὶ δύο ταξιαρχίας ἀκροβολιστῶν. Ὁ «Ν. Ἐλ. Τύπος» ὑπολογίζει ὅτι μετεσταθμεύθησαν ἐκ τῶν ἐνδοτέρων τῆς Ρωσσίας πρὸς τὰ αὐστριακὰ σύνορα 120—140 χιλιάδας ἀνδρῶν.

—Ἡ Α. Ὑψηλότης ὁ διάδοχος τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου καὶ ὁ πρίγκηψ Γεώργιος θὰ κατέλθωσιν ὁ μὲν ἐκ Λειψίας ὁ δὲ ἐκ Δανίας εἰς Ἑλλάδα, ἵνα διέλθωσι τὰ Χριστούγεννα καὶ τὸ νέον ἔτος μετὰ τῶν σεπτῶν γονέων.

—Αἱ περὶ τῆς ὑγείας τοῦ διαδόχου τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας τελευταῖαι εἰδήσεις εἶνε καθησυχαστικώτεραι. Ἡ σωματικὴ εὐεξία του παρὰ τὰς ἀντιθέτους προβλέψεις τῶν ἰατρῶν, ἐγέννησεν ἀμφιβολίας περὶ τῆς ὀρθότητος τῆς διαγνώσεως. Γνωστοὶ ἐπιστήμονες ἰσχυρίζονται ὅτι τινὰ τῶν φαινομένων τῆς παθήσεως δὲν ἀπαντῶσιν οὐδέποτε εἰς τὰ καρκινώματα, ἐπὶ τὸ ἐνθαρρυντικώτερον δ' ἀπεφάνθη καὶ ὁ περιλεὴς Βιρχώφ, ἀφοῦ ἀνέλυσε τὸ ἐκ τοῦ λάρυγγος τοῦ πρίγκηπος ἐξελθὸν ἐπ' ἐσχάτων πύον. Πρὸς τὸ παρὸν ὁ πρίγκηψ διαιτᾶται ἐν Σὰν—Ρέμῳ ὡς πᾶς ὑγιὴς ἄνθρωπος Ἐξέρχεται καθ' ἑκάστην εἰς μακροὺς περιπάτους, τρώγει μετ' ὀρέξεως καὶ οὐδένα αἰσθάνεται πόνον. Ἵνα μὴ κουράζῃ τὰ φωνητικὰ ὄργανα, ἀπέχει, κατὰ τὸ ἐνὸν πάσης συνδιαλέξεως; τὰς δὲ θελήσεις του γράφει ἐπὶ μικρῶν τεμαχίων χάρτου.

Παρίσιοι 12.

Ὁ κ. Τιρὰρτ ἀνενέωσε τὰς προσπαθείας του καὶ ἐν τέλει κατώρθωσε νὰ σχηματίσῃ ὑπουργεῖον ὡς ἑξῆς:

Οἱ κ.κ. Τιράρτ, πρόεδρος τῶν Οἰκονομικῶν, Φλουράνς τῶν Ἐξωτερικῶν, Σαρὶὲν τῶν Ἐσωτερικῶν, Φαλλιὲρ τῆς Δικαιοσύνης, Λεγερότ τῶν Στρατιωτικῶν, Μάζυ τῶν Ναυτικῶν, Φάιρ τῆς Παιδείας, Λοῦβετ τῶν Δημ. Ἔργων, Δουτρὲσμι τοῦ Ἐμπορίου, Βιέττ τῆς Γεωργίας.

Παρίσιοι 10.

Ἀτομόν τι ὀρμιαζόμενον Ὀβερτὶν χθὲς ἐν τοῖς διαδρόμοις τῆς Βουλῆς ἐπυροβόλησεν ἐκ τοῦ πλησίον κατὰ τοῦ κ. Ἰουλίου Φερρύ. Τὰ φορέματα ἐσταμάτησαν τὰς σφαίρας. Τὰ προξενηθέντα τραύματα εἶναι ἐλαφρά. Ὁ Ὀβερτὶν συνελήφθη. Λέγει, ὅτι ἀνῆκει εἰς ἑταιρίαν πατριωτῶν ἀναλαβόντων τὸ ἔργον νὰ φονεύσωσι τοὺς ραδιούργους.

Ἡ ἐχθροπάθεια τῶν κομμάτων ὑπῆρξε σφοδρὰ κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας.

Αἱ μετριοπαθεῖς ἐφημερίδες ἀποδίδουσι τὸ ἔγκλημα τοῦτο εἰς τὴν δριμύτητα τῶν ριζοσπαστικῶν.

Πετρούπολις 10.

Αἱ ἡμιεπίσημοι ἐφημερίδες χαιρετίζουσι τὸν ἐν Αὐστρίᾳ πανικὸν, ἕνεκεν τῆς συγκεντρώσεως τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ.

Τὰ συμπτώματα τῆς ὑγείας τοῦ κ. Φερρὺ ἦσαν ὀλιγώτερον εὐοίωνα χθὲς τὸ ἑσπέρας.

Βερολῖνον 11.

Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ αἰφνιδίως ἠσθένησε χθές. Ἀνέλαβεν εὐθὺς, ἀλλ' ὁ ἰατρὸς συνεβούλευσεν αὐτῷ ἀπόλυτον ἀνάπαυσιν.

Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ κατὰ τὸν «Πεσταῖον Λόυδ», ἐξεφράσθη πειστικώτατα, ὅτι ἡ Ρωσσία οὐδὲν μέτρον ἔχει λάβῃ ἐχθρικὸν ἐναντίον τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας, ἂν ἐνοεῖται, ἡ δευτέρα δὲν δώσῃ ἀφορμὴν πρὸς σύγκρουσιν.

Ἡ «Νοβόγιε Βρέμια» τῆς Πετρουπόλεως δημοσιεύει τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα, ἀφορῶν εἰς τὴν τριπλῆν συμμαχίαν: Ἡ προσέγγισις τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν τριπλῆν συμμαχίαν θεωρεῖται βεβαία, πρὸς τοῦτο δὲ ὁ Γερμανὸς πρεσβευτὴς ἐν Λονδίνῳ, πρίγκηψ Ράτς, ἀναχωρεῖ εἰς Βερολῖνον, ὅπως διαπραγματευθῇ περὶ τῆς προσεγγίσεως ταύτης τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν τριπλῆν συμμαχίαν. Φαίνεται ὅτι εἰς τὴν προσέγγισιν ταύτην αἱ πρῶται βάσεις ἐτέθησαν, εἰς τὰς λεπτομερείας δὲ θὰ παρακαμφθῶσιν αἱ δυσχέρειαι, καὶ ἐλπίζεται ταχεῖα ἡ συνομολόγησις τῆς συμμαχίας.

—Τηλεγράφημα ἐκ Σόφιας ἀναφέρει ὅτι ὁ Σουλτάνος δι' ἀντιπροσώπου του ἐζήτησε τὴν μετάβασιν εἰς Κωνσταντινούπολιν τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας, πιστεύεται δὲ ὅτι πολὺ ταχέως ὁ πρίγκηψ θὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν πρωτεύουσαν, ὅπως ἐκφράσῃ προσωπικῶς τὸ σέβας του εἰς τὸν Σουλτάνον.

Ἐκ Βιέννης τηλεγραφοῦσιν ἐπίσης τὴν εἴδησιν ταύτην, ἀλλὰ διαβεβαιοῦσιν ἐξ ἄλλου ὅτι ὁ ἡγεμὼν μόλις δύναται νὰ κρατηθῇ εἰς τὸν θρόνον.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασία ἄπιστα	γρ. . . .	140
τὰ συνήθη	» . . .	80—132
τὰ κόκκινα γερὰ	» . . .	40— 80
τὰ χαλασμένα	» . . .	25— 40
ῥακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.		42
σταφίδες ξηραὶ ἡ ὀκᾶ	»	46
βρασταὶ		43
ἄχυρα ἡ ὀκᾶ παρ.		20

(Μὲ λίρας Ἀγγλίας 132)

ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χρυσοβρυϊατίσσης, λαβὼν γνῶσιν τῶν δηλωθέντων εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικηγόρου κ. Θεοδώρου Μ. Περιζιάνη ἐν Ἀεμηστῷ δανείων, πληροφορῶ διὰ ταύτης τοὺς δικαιούχους ὅτι συγκατατίθεμαι νὰ πληρώσω 15 ο|α πληρωτέα μετὰ ἓν ἔτος εἰς τὰ δάνεια ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα κατόπιν ἐξελέγξεως ἤθελον ἀναγνωρισθῇ ὑπ' ἐμοῦ ἀπαιτητά, λυποῦμενος ὅτι ἡ γνωστὴ οἰκτρὰ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Μονῆς δὲν μοι ἐπιτρέπει νὰ προτείνω ταῖς δανειαῖς ὅρους μᾶλλον ἱκανοποιητικούς.

26 Νοεμβρίου 1887.

Ὁ τῆς Μονῆς Χρυσοβρυϊατίσσης.
ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Εἰς τὸ Φαρμακεῖον κ. Κ. Μετάλλα, ὁδὸς Ἀγ. Ἀνδρέου ὑπ' ἀρ. 105 εὑρίσκονται διάφορα μυρωδικὰ ἤτοι Κολόνιαι Λεβάνται Βινέγγρ καὶ διάφορα Ἐξτρὲ διὰ μανδύλια. Προσέτι ὕδωρ Μποτὸ διὰ τοὺς ὀδόντας ἄριστον χονδρικῶς καὶ λιανικῶς. Οἶνοι τῆς Κίνας (Laroche), σκευασία Κ. Μετάλλα, προπαρασκευασμένοι ἐκ τοῦ καλλιτέρου οἴνου (κομμανταρίας) καὶ διὰ προσθήκης τονοτικῶν οὐσιῶν κατ' ἔγκρισιν τοῦ ἰατροῦ κ. Γ. Διαγκούση. Σιρόπι Ἰωδιούχου σιδήρου κατὰ τὴν συνταγὴν Blucad. Πρόσφατον κινίνην ἀρίστην ἐκ τῶν ἀναγνωρισμένων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης καὶ ἄλλα διάφορα ἀποθετα (Speciulites). Κηλεπιδέσμους διὰ παιδία καὶ ἄνδρας καὶ διὰ τὸν ὀμφαλὸν καὶ πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμάς.

Οἱ ἀξιότιμοι πολῖται καὶ πελάται τοῦ φαρμακείου τούτου εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι μετὰ πόσου ζήλου, προθυμίας, καθαριότητος, ταχύτητος καὶ ἀκριβείας ὁ κ. Κ. Μετάλλας ἐκτελεῖ πᾶσαν συνταγήν, καὶ πρὸ πάντων, περὶ τῆς εὐθηνίας τῶν φαρμάκων, διὸ περιττὴ ἀποβαίνει πᾶσα περὶ τούτου σύστασις.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος»